

Alkotmánybíróság	ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	Tárgy: Hiánypótlás
1015 Budapest	Ügyszám: <u>11/1375-4/2016</u>	Ügyszám: IV/1375-1/2016
Donáti u. 35-45	Érkezett: <u>2016 SZEPT 15.</u>	Iktatószám: IV-21/01375-3/2016
	Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda: <u>/</u>
Tisztelt Alkotmánybíróság!	Melléklet: <u>db</u>	<u>→</u>

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybírósághoz 2016. július 29-én érkezett, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 93.§-a, 37/B. § (3) bekezdés a) pontja és 30. § (1) bekezdés e) pontja, valamint a Kúria Mfv.II.10.665/4. számú ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszomat a 2016. **augusztus 18-án érkezett hiánypótlásra felszólító levél (ügyiratszám: IV/1375-1/2016) alapján a következőkkel egészítem ki:**

I. Alkotmányjogi panaszom 1. bekezdését kiegészítem még az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó jogszabályi rendelkezésre való hivatkozásomat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény **Abtv 27. §-ával is.**

II. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezései közé kérem felvenni még kiegészítésként (az alkotmányjogi panaszom 3. oldalán) a következőket:

Alaptörvény 24 cikk (2) bekezdés b), c), d) pontját

b) bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

AB törvény 25. §-át

25. § (1) Ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

III. Az indítványom 3. oldalán a 8-10. sorát kérem semmisnek venni!

IV. Sérelmezett jogszabályi rendelkezések indoklása:

2012. október 10-én (utolsó tanítási napom időpontjában) a **Kjt 93 §-a** (indítványom 5. oldal, 9. bekezdése) rendelkezik arról, hogy *akinek a munkáltatója 2011-ben már közölte, hogy a következő évben „felmenti” a munkavégzés alól, akkor a közalkalmazott a 2011-ben hatályos szabályok alapján minősül nyugdíjasnak. Ez a jogszabály sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, mivel a „felmentés” kitétel különbséget tesz a más (a Kjt 78.§ (4) bekezdésében kizáró okként nem megjelölt [fegyelmi elbocsátás, áthelyezés]) jogviszony*

megszüntetési módtól. Ilyen a közös megegyezéssel megszüntetett munkaviszony, ami a munkáltató kizárólagos kérésére volt. Ez súlyos hátrányt okozott nekem, hiszen a bírói ítéletek erre hivatkoztak, amikor nem alkalmazták esetemben a Kjt 93. §-át, azaz nem a 2011-es szabályok alapján vizsgálták, hogy nyugdíjasnak minősülök-e, amit viszont a Kjt 78.§ (4) bekezdése feltételül szab meg a jubileumi jutalom kifizetése tekintetében 2012-ben. Ezért elutasították a jubileumi jutalom iránti igényemet.

Sérti az Alaptörvény II. cikkét is, mivel nem teszi lehetővé a jubileumi jutalom kifizetését azoknak az azonos csoportba tartozó közalkalmazottaknak (AB 12/2014 (IV.10.) [34]), akik több mint 35 évet dolgoztak közalkalmazottként, és a törvény adta lehetőségnek megfelelően nyugállományba vonulás miatt kérték jogviszonyuk megszüntetését, de ezt csak közös megegyezéssel tehették meg. Ez a megkülönböztetés, valamint az, hogy a munkáltatótól függ, hogy milyen jogcímen szünteti meg a jogviszonyt, sérti az egyenlő elbírálás lehetőségét, de az emberi méltóságunkat is. Igazságtalan, méltatlan, hogy egyes városokban megtehették, máshol nem, hogy felmentéssel, jubileumi jutalom kifizetésével mehettek nyugdíjba a tanárok. Ugyanis a 12/2014 (IV.10.) AB határozatában a [32] pontban kimondja: „ A jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg, de a szabályozás tartalmi korlátja az egyenlő méltóságú személyként való kezelés, illetve az Alkotmányban megfogalmazott alapjogok meg nem sértése [...]” Tehát a törvény megalkotói is figyelmen kívül hagyták az azonos csoportba tartozó egyének egyenlő elbírálásának lehetőségét a jubileumi jutalom odaitélése szempontjából.

Az Alaptörvény XV. cikke az általános egyenlőségi szabályt és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is magába foglalja. A rám vonatkozó Kjt §-ok (az indítványomban megsemmisítésre kért 93 §, 37/B. § (3) bekezdés a) pontja, illetve 30.§ (1) e) pontja) mindegyike csak a kizárólagos „felmentéssel” megszakított munkaviszonnyal teszi lehetővé, hogy a munkáltatóval való megállapodás időpontjában érvényes törvények alapján legyen vizsgálva a „nyugdíjasnak minősülés”, illetve nyugdíjasnak is csak az minősülhet, akit felmentéssel engedtek el nyugdíjba. Az én esetemben (és néhány kollégám esetében) csak akkor járult hozzá a munkáltató a nyugdíjazás miatti jogviszony megszüntetéséhez, ha azt közös megegyezéssel kérem.

Ezzel hátrányos megkülönböztetés ért (erkölcsi és anyagi) az azonos feltételekkel rendelkezőkkel szemben. (több mint 35 év közalkalmazotti viszony, több mint 40 év szolgálati idő és 2011-ben írásban kért jogviszony megszüntetés nyugdíjazás miatt)

Tehát az általam megjelölt törvényi rendelkezések az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésébe ütköznek, sértik az ebben megfogalmazott alapvető jogomat.

Amennyiben elfogadható a felmentés helyett a közös megegyezés is (mint jogviszony megszüntetési mód), úgy a a 2011. decemberében érvényben lévő Kjt 37/B. § (3) bekezdés a) pontja alapján nyugdíjasnak minősülök (indítvány 1. oldal utolsó két bekezdése, 2. oldal első bekezdése). A 37/B. § (3) bekezdés b) pontja alapján is nyugdíjasnak minősülhetnék, hiszen az 5. számú melléklet alapján 2011. december 31-ig 40 év 86 nap szolgálati időm volt.

Kjt 37/B. § (3) bekezdés a) pontjában és b) pontjában meghatározott nyugdíjasnak minősíthető alanyok között nincs csoportbeli különbség, hiszen nincs meg a negyven

év közalkalmazotti jogviszony egyik esetben sem, de több mint 35 évi igen, és írásban kérték a törvényekben meghatározott feltételek szerint a nyugellátásba menetelhez szükséges jogviszony megszüntetését.

Ezért nem csak a b) pont szövegrésze alaptörvény-ellenes, amit az AB 12/2014. (IV. 10.) határozatában már kimondott („és felmentésére a 30. § (1) bekezdés f) pontja alapján kerül sor”), hanem az a) pont szövegrésze is („és felmentésére a 30.§ (1) bekezdés e) pontja alapján kerül sor”).

A Kjt 93. §-a és az előző bekezdésben írtak valamint a Kjt 78. § (4) bekezdése alapján (indítvány 6. oldal 2. bekezdés, ahol elegendő feltétel a „jogviszony megszűnése” és a „nyugdíjasként minősítés”) **engem is megilletett volna a 40 éves jubileumi jutalom, amit a bírói mérlegelések figyelmen kívül hagytak.**

V. Bírói döntések:

1.) A bíróságok az általam kifogásolt, diszkriminatív törvények alapján hozták meg döntésüket a pereim során.

a) A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.95/2015/3/I. sz. alatti ítéletében indoklásként szerepel (3. melléklet 6. oldal 4. bekezdés) :

...„Alkotmánybíróság a Kjt. 37/B. § (3) bek. a) pontjára és a Kjt. 93. §-ában foglaltakra vonatkozóan alaptörvény ellenességet nem állapított meg, ezért azt, hogy a felperes jogviszonya megszűnésekor 2012. október 10. napján nyugdíjasként minősül-e a Kjt. 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó”...

*Mivel a Veszprémi bíróság indítványában, - egy hasonló ügyben – ezt nem kérte, valóban nem lett megállapítva, viszont az AB 12/2014. (IV. 10.) határozatában a [38], [39] [40], [41], [42] pontok indoklása alapján nyilvánvalóan ezek is alaptörvény ellenesek. **Ezért is kértem az alkotmányjogi panaszomban a Kjt. 93. § és a Kjt. 37/B. § (3) bek. a) pontjának alkotmányellenességének megállapítását, illetve megsemmisítését.***

b) Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Mf.20.986/2015/4. számú ítéletében helyben hagyta az előző bírói ítéletet (5. melléklet 4. oldal 2. és 3. bekezdés), kiegészítve azzal, hogy nem is rendelkezhettem az előrehozott nyugdíj feltételeivel, mert 2012.01.01-től megszüntetésre került és helyébe a korhatár előtti ellátás lépett. **Csak hogy ennek a korhatár előtti ellátásnak a feltétele ugyanaz, mint a 2011-ben hatályban lévő „A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. Tv. És az azt módosító 2009.évi XL. Tv. 2010. január 1-től hatályos rendelkezései (1 számú melléklet-táblázat). Ez tartalmazza az 1953.-ban született nők előrehozott öregségi nyugdíjára vonatkozó feltételeket. 2011.12.31-ig ez volt érvényben, ami alapján kellene a „nyugdíjasként minősítésemet” vizsgálni.** (1. számú melléklet)

c) Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.665/2015/4. ítéletében arra hivatkozott, hogy a 93. § abban az esetben alkalmazható, ha a jogviszony megszüntetésére felmentés, a munkáltató jogutód nélküli megszűnése, vagy rendkívüli lemondás folytán kerül sor Mivel egyik eset sem vonatkozik rám, így a 2012-ben szabályok

alapján **nem minősülök nyugdíjasnak.** (12 melléklet: Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.665/2015/4. sz. Ítélete [15]).

Tehát a Kúria is az általam Alaptörvénybe ütközőnek tartott, kizárólag felmentéssel megszüntetett munkaviszonyra hivatkozva, a „közös megegyezés” miatt hagyta jóvá a másodfokú bíróság ítéletét. (A másik két eset nem áll fenn.)

2.) Nem tettek eleget az Alaptörvény 28. cikkében megfogalmazottaknak, mely meghatározza, hogy

28. cikk: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálják.”

Indoklás:

a) A Kjt. 78. §-ának célja, hogy a köz szolgálatában, azaz a hosszan tartó tanári pályán kitartó (jobb fizetésért pályáját nem elhagyó) pedagógusokat külön pénzbeli juttatásban részesítse. A 2012. január 1-től hatályba lépett Kjt 93. § célja az volt (mint átmeneti szabály), hogy ne érje hátrány azokat, akik az előző évben fennálló szabályok alapján indítottak eljárást. (2. számú melléklet)

Ezen célokat figyelmen kívül hagyták a bíróságok.

b) Az AB 12/2014. (IV. 10.) határozatában a [38], [39] [40], [41], [42] pontok következtéseiből , megállapításaiból világosan következik, hogy minden olyan megkülönböztető kitétel sérti az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdését, ahol a feltétel a „felmentéssel” való munkaviszony megszüntetése, amennyiben a közalkalmazott a meghatározott szolgálati idő, és munkaviszony után nyugállományba szeretne vonulni.

Így a megsemmisítésre kért 2012.01.01-től érvényes Kjt 93.§-a, a 2011.április 2-ától december31-éig hatályban volt 37/B. § (3) bekezdés a) pontja, valamint a 30§ (1) e pontja is sérti az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdését és a II. cikkét.

Mivel ezekre a törvényekre hivatkoztam a bíróságokra beadott keresetemben, kérvényeimben, **egyik bíróság sem figyelt arra, hogy az alaptörvénybe ütköző, az alaptörvénnyel nem összhangban lévő törvényekre hivatkozva utasítják el a keresetemet, ezzel is megsértve az Alaptörvény 28. cikkét.**

Ezzel a hozzáállással sérült az érdekérvényesítési lehetőségem.

c.) A jogszabályok értelmezésekor és a kulcsfontosságú 93.§-nál csak a „felmentéssel” szót vették alapul, holott a Kjt 78. § (4) bekezdésében csak a „ jogviszony megszüntetéséről” van szó, mint a jubileumi jutalom kifizetésének egyik feltétele. (Nem helyeztek át más munkahelyre, nem fegyelmi okból szűnt meg a munkaviszonyom, hanem a törvényi lehetőségnek megfelelően [több mint 40 év szolgálati idő, 37 év közalkalmazotti munkaviszony, betöltött 59. életév] szerettem volna nyugállományba vonulni, aminek a

feltétele volt még, hogy a munkaviszonyomat megszüntessem. Ugyanis amíg biztosított vagyok, a Nyugdíjigazgatóság nem fogadja be a nyugdíjkérelmemet.)

A törvényalkotók részéről nem látok semmi ésszerű magyarázatot arra, hogy a 93.§-ban miért csak a „felmentéssel” megszakított munkaviszony az elfogadott annak ellenére, hogy a 78.§-ban a „jogviszony megszüntetése,, a feltétel.

Ez a megkülönböztetés szintén az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésébe ütköző, mert önkényesen, ésszerű indok nélkül különbözteti meg azokat, akiknek a munkáltatójuk hozzájárulása hiányában nem felmentéssel, hanem más jogcímen, például közös megegyezéssel kellett közalkalmazotti jogviszonyukat megszüntetni.

Idézem a 12/2014. (IV. 10.) AB határozat [42] második mondatát:

„Az önkényesség abban állt, hogy a közalkalmazottól teljesen független, általa nem befolyásolható feltételtől, a munkáltató döntésétől tette függővé a jogalkotó a jubileumi jutalomra való jogosultságot, mivel a közalkalmazott nő felmentési kérelme ellenére közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése teljes egészében a munkáltató döntésén múlt, amely ellen a munkavállaló nem élhetett jogorvoslattal.”

Tehát a XV. Cikk (1) bekezdésébe ütköző 93.§ szó szerinti értelmezésekor sérült az Alaptörvényben biztosított jogom.

d.) Egyik bíróság sem élt a lehetőséggel, hogy az eljárás felfüggesztése mellett, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. év CLI tv. 25. § (2) bekezdése alapján az AB-nél kezdeményezze annak megállapítását, hogy a 12/2014 (IV. 10.) AB határozatnak a Kjt 37/B. § (3) bekezdés b) pontjának „és felmentésére a 30. § (1) bekezdés f) pontját” megsemmisítő 1. rendelkezése e jogszabály hely e) pontjára kiterjeszthető-e, illetve a 93.§-ban is alaptörvény ellenesnek kell-e tekinteni a „ felmentés” kitélt. Ezzel nem tették lehetővé, hogy az Alaptörvény 24 cikk (2) bekezdés b) pontja alapján biztosított, alkotmányban lehetőséget adó jogommal éljek, a bíróságok segítségével.

VI. Egyúttal kérem, hogy az alkotmányjogi panaszom 9. oldalán, a 4. pont feletti bekezdés 1-3. mondatát vegyék semmisnek. (A Kúria ítéletének a [14]-es pontjában pontatlanul idézte a Kjt 93. §-át. A felmentés szó után vessző van, amit kihagyott.) A [15] pontban ennek következtében helytelen magyarázatot adott az első mondattal.

Köszönöm kiegészítem elfogadását!

Kaposvár, 2016. 09. 12.